

ΟΔΗΓΙΑ 98/27/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαΐου 1998

περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι ορισμένες οδηγίες περιλαμβανόμενες στον κατάλογο ο οποίος προσαρτάται στην παρούσα οδηγία ορίζουν κανόνες περί προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών·
- (2) ότι οι μηχανισμοί που υπάρχουν σήμερα, τόσο σε εθνικό όσο και κοινοτικό επίπεδο, για την εξασφάλιση της τήρησης αυτών των οδηγιών, δεν επιτρέπουν πάντοτε τον έγκαιρο τερματισμό των παραβάσεων που θίγουν τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών· ότι ως συλλογικά νοούνται τα συμφέροντα που δεν περιλαμβάνουν την απλή σάρρευση των συμφερόντων των ατόμων που εθίγησαν από συγκεκριμένη παράβαση· ότι τα ανωτέρω δεν θίγουν την άσκηση επιμέρους αγωγών από άτομα που έχουν θιγεί από συγκεκριμένη παράβαση·
- (3) ότι, όσον αφορά την επιδιωκόμενη παύση πρακτικών αθεμίτων δυνάμει των εφαρμοστέων εθνικών διατάξεων, η αποτελεσματικότητα των εθνικών μέτρων που μεταφέρουν τις ανωτέρω οδηγίες συμπεριλαμβανομένων και των προστατευτικών μέτρων τα οποία υπερβαίνουν αυτά που απαιτούν οι εν λόγω οδηγίες, εφόσον συμβαδίζουν με τη συνθήκη και επιτρέπονται από τις οδηγίες αυτές, μπορεί να εξουδετερωθεί όταν οι πρακτικές αυτές παράγουν αποτελέσματα σε κράτος μέλος διάφορο της προελεύσεώς τους·
- (4) ότι οι δυσκολίες αυτές μπορούν να θίξουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, επειδή αρκεί να μετατεθεί η πηγή μιας παράνομης πρα-

κτικής σε άλλη χώρα για να εκφύγει οιοδήποτε νομικού καταναγκασμού· ότι το γεγονός αυτό συνιστά στρέβλωση του ανταγωνισμού·

- (5) ότι οι δυσκολίες αυτές μπορεί να κλονίσουν την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά και να περιορίσουν το πεδίο δράσεως των οργανώσεων εκπροσώπησης των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών ή των ανεξάρτητων δημόσιων οργανισμών των αρμόδιων για την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών, οι οποίοι βλάπτονται από μια πρακτική παραβιάζουσα το κοινοτικό δίκαιο·
- (6) ότι οι εν λόγω πρακτικές συχνά εκτείνονται και πέραν των συνόρων μεταξύ των κρατών μελών· ότι, συνεπώς, είναι επείγον να προσεγγίσουν σε ορισμένο βαθμό οι εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν να διαταχθεί ο τερματισμός των προαναφερθεισών παράνομων πρακτικών ανεξάρτητα από την χώρα όπου η παράνομη πρακτική παράγει τα αποτελέσματά της· ότι, όσον αφορά τη δικαιοδοσία, δεν θίγονται οι κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και των συμβάσεων που ισχύουν μεταξύ των κρατών μελών ούτε η τήρηση των εκ της συνθήκης γενικών υποχρεώσεων των κρατών μελών και δη των συνδεομένων με την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·
- (7) ότι ο στόχος της προτεινόμενης δράσης μπορεί να επιτευχθεί μόνο από την Κοινότητα· ότι εναπόκειται συνεπώς σ' αυτήν να ενεργήσει·
- (8) ότι το άρθρο 3 Β τρίτο εδάφιο της συνθήκης επιβάλλει στην Κοινότητα να μην υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της συνθήκης· ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, πρέπει να λαμβάνονται κατά το δυνατόν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εθνικών νομικών συστημάτων, παρεχομένης στα κράτη μέλη της δυνατότητας να επιλέγουν μεταξύ διαφορετικών λύσεων που δίνουν ισοδύναμα αποτελέσματα· ότι τα δικαστήρια ή οι διοικητικές αρχές που είναι αρμόδια επί των διαδικασιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να δικαιούνται να εξετάζουν τα αποτελέσματα προηγούμενων αποφάσεων·
- (9) ότι μια από τις εναλλακτικές λύσεις θα πρέπει να ενέχει την απαίτηση να ασκούνται τα δικαιώματα που ορίζονται στην παρούσα οδηγία από έναν ή

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 13. 4. 1996, σ. 3 και

ΕΕ C 80 της 13. 3. 1997, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ C 30 της 30. 1. 1997, σ. 112.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 1996 (ΕΕ C 362 της 2. 12. 1996, σ. 236), κοινή θέση του Συμβουλίου της 30ής Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ C 389 της 22. 12. 1997, σ. 51) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 1998 (ΕΕ C 104 της 6. 4. 1998). Απόφαση του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 1998.

περισσότερους ανεξάρτητους δημόσιους οργανισμούς, ειδικά επιφορτισμένους με την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών· ότι μια άλλη επιλογή θα πρέπει να προβλέπει την άσκηση αυτών των δικαιωμάτων από οργανώσεις που έχουν στόχο την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζει η εθνική νομοθεσία·

- (10) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιλέγουν μεταξύ των εναλλακτικών λύσεων ή να τις συνδυάζουν, καθορίζοντας σε εθνικό επίπεδο τους οργανισμούς ή/και τις οργανώσεις που θα είναι αρμόδιοι για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας·
- (11) ότι, για την αντιμετώπιση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων, θα πρέπει να ισχύσει η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των εν λόγω οργανισμών ή/και οργανώσεων· ότι τα κράτη μέλη, κατ' αίτηση των εθνικών φορέων, θα πρέπει να γνωστοποιούν στην Επιτροπή το όνομα και το σκοπό των εθνικών φορέων που νομιμοποιούνται να εγείρουν αγωγή στη χώρα τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας·
- (12) ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη δημοσίευση καταλόγου αυτών των νομιμοποιούμενων φορέων στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*· ότι, έως ότου δημοσιευθεί δήλωση περί του αντιθέτου, τεκμαίρεται ότι ο νομιμοποιούμενος φορέας έχει νομική ικανότητα εφόσον το όνομά του περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό·
- (13) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν από τον σκοπεύοντα να ασκήσει αγωγή παραλείψεως την προηγούμενη διεξαγωγή διαβούλευσης, προκειμένου να δοθεί στον εναγόμενο η δυνατότητα να θέσει τέρμα στη σχετική παράβαση· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν να γίνεται η προηγούμενη διαβούλευση σε συνεργασία με ανεξάρτητο δημόσιο οργανισμό οριζόμενο υπ' αυτών·
- (14) ότι όσα κράτη μέλη ορίσουν προηγούμενη διαβούλευση θα πρέπει να τάσσουν προθεσμία δύο εβδομάδων αφότου ληφθεί η αίτηση διεξαγωγής διαβούλευσης, προβλέποντας ότι, εάν εντός αυτής δεν παύσει η παράβαση, ο αιτών δικαιούται να ασκήσει, χωρίς άλλη καθυστέρηση, αγωγή στο αρμόδιο δικαστήριο ή διοικητική αρχή·
- (15) ότι η Επιτροπή είναι σκόπιμο να υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με τη λειτουργία της παρούσας οδηγίας, και ιδίως όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της και τη διεξαγωγή προηγούμενης διαβούλευσης·
- (16) ότι η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τις αγωγές παραλείψεως που αναφέρονται στο άρθρο 2 και αποσκοπούν στην προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών που περιλαμβάνονται στις οδηγίες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα, προκειμένου να εξασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως παράβαση νοείται κάθε ενέργεια αντίθετη προς τις οδηγίες που απαριθμούνται στο παράρτημα, όπως έχουν μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών, η οποία θίγει τα συλλογικά συμφέροντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 2

Αγωγές παραλείψεως

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τα δικαστήρια ή τις διοικητικές αρχές που είναι αρμόδιες επί διαδικασιών κινουμένων από νομιμοποιούμενους φορείς, κατά την έννοια του άρθρου 3, με τις οποίες επιδιώκεται:

- α) να διαταχθεί, με την δέουσα ταχύτητα και, όταν ενδείκνυται, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παύση ή η απαγόρευση οποιασδήποτε παράβασης·
- β) όταν αυτό ενδείκνυται, η λήψη μέτρων, όπως η κατάλληλη δημοσίευση του συνόλου ή μέρους της απόφασης, ή/και η δημοσίευση επανορθωτικής δήλωσης ώστε να εκλείψουν τα συνεχιζόμενα αποτελέσματα της παράβασης·
- γ) εφόσον επιτρέπεται από το νομικό σύστημα του συγκεκριμένου κράτους μέλους, να διαταχθεί ο ηττηθείς εναγόμενος να καταβάλει προς το Δημόσιο Ταμείο ή οιοδήποτε οριζόμενο ως δικαιούχο από την εθνική νομοθεσία, σε περίπτωση μη τήρησης της απόφασης μετά τη λήξη της προθεσμίας που έχουν τάξει τα δικαστήρια ή οι αρμόδιες διοικητικές αρχές, συγκεκριμένο ποσό ανά ημέρα καθυστέρησης ή κάθε άλλο ποσό που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία για την εξασφάλιση της τήρησης των αποφάσεων.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου περί του εφαρμοστέου δικαίου, κατά τους οποίους εφαρμόζεται είτε το δικαιο του κράτους μέλους προέλευσης της παράβασης, είτε το δικαιο του κράτους μέλους όπου επήλθαν τα αποτελέσματά της.

Άρθρο 3

Φορείς νομιμοποιούμενοι προς έγερση αγωγής

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «νομιμοποιούμενοι φορείς» νοούνται οι οργανισμοί ή οργανώσεις που έχουν δεόντως συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και έχουν έννομο συμφέρον να επιβάλλουν την τήρηση των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 1, και συγκεκριμένα:

- α) ένας ή περισσότεροι ανεξάρτητοι δημόσιοι οργανισμοί, επιφορτισμένοι ειδικά με την προστασία των συμφερόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1, στα κράτη μέλη όπου υπάρχουν τέτοιοι οργανισμοί και/ή
- β) οι οργανώσεις των οποίων ο σκοπός συνίσταται στην προστασία των συμφερόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1, σύμφωνα με τα κριτήρια που θεσπίζει η εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 4

Ενδοκοινοτικές παραβάσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε, σε περίπτωση παραβάσεων που διαπράχθηκε στην επικράτειά του, κάθε νομιμοποιούμενος φορέας από άλλο κράτος μέλος, όταν θίγονται τα συμφέροντα τα οποία προστατεύει, να μπορεί να προσφεύγει στο δικαστήριο ή τη διοικητική αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 2, επιδεικνύοντας τον κατάλογο που προβλέπεται στην παράγραφο 3. Τα δικαστήρια ή οι διοικητικές αρχές δέχονται τον κατάλογο αυτό ως απόδειξη της νομικής ικανότητας του νομιμοποιούμενου φορέα, επιφυλακτώμενες του δικαιωμάτος τους να εξετάσουν κατά πόσον ο σκοπός του φορέα δικαιολογεί την έγερση αγωγής στη συγκεκριμένη περίπτωση.

2. Για τους σκοπούς της αντιμετώπισης των ενδοκοινοτικών παραβάσεων και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει η εθνική νομοθεσία σε άλλους φορείς, τα κράτη μέλη, κατ' αίτηση των οικείων νομιμοποιούμενων φορέων, γνωστοποιούν στην Επιτροπή ότι οι εν λόγω φορείς νομιμοποιούνται να εγείρουν αγωγή σύμφωνα με το άρθρο 2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν επίσης στην Επιτροπή το όνομα και το σκοπό αυτών των φορέων.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των νομιμοποιούμενων φορέων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, προσδιορίζοντας το σκοπό τους. Ο κατάλογος αυτός, δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* οι τροποποιήσεις αυτού του καταλόγου δημοσιεύονται αμελλητί, ενώ ο ενημερωμένος κατάλογος δημοσιεύεται ανά εξάμηνο.

Άρθρο 5

Προηγούμενη διαβούλευση

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εισάγουν ή να διατηρούν εν ισχύ διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες ο διάδικος που σκοπεύει να ασκήσει αγωγή παραλείψεως, πριν κινήσει τη διαδικασία αυτή, πρέπει οπωσδήποτε να επιδιώξει την παύση της παραβάσεως κατόπιν διαβουλεύσεως είτε με τον εναγόμενο, είτε με τον εναγόμενο και με κάποιον νομιμοποιούμενο φορέα, κατά την έννοια του άρθρου 3 στοιχείο α), του κράτους μέλους στο οποίο θα ασκηθεί η αγωγή. Εναπόκειται στο κράτος μέλος να αποφασίσει κατά πόσον ο επισπεύδων διάδικος πρέπει να προβεί σε διαβούλευση με τον νομιμοποιούμενο φορέα. Εάν η παύση της παράβασης

δεν επιτευχθεί εντός δύο εβδομάδων μετά την υποβολή του αιτήματος προς διαβούλευση, ο ενδιαφερόμενος μπορεί άνευ ετέρου να ασκήσει αγωγή παραλείψεως.

2. Οι ρυθμίσεις για την προηγούμενη διαβούλευση που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη κοινοποιούνται στην Επιτροπή και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 6

Εκθέσεις

1. Ανά τριετία και για πρώτη φορά πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, το αργότερο, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Στην πρώτη έκθεσή της η Επιτροπή εξετάζει ιδίως:
- το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την προστασία των συλλογικών συμφερόντων προσώπων που ασκούν εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική δραστηριότητα,
 - το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, όπως καθορίζεται από τις οδηγίες που απαριθμούνται στο παράρτημα,
 - εάν η προηγούμενη διαβούλευση του άρθρου 5 συνέβαλε στην αποτελεσματική προστασία των καταλατωτών.

Όταν ενδείκνυται, η έκθεση αυτή συνοδεύεται από προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 7

Δυνατότητα ευρύτερης δράσης

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εισάγουν ή να διατηρήσουν διατάξεις που αποσκοπούν να εξασφαλίσουν ευρύτερα δικαιώματα για την έγερση αγωγής σε εθνικό επίπεδο, στους νομιμοποιούμενους φορείς καθώς και σε πάντα ενδιαφερόμενο.

Άρθρο 8

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο 30 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της. Αμέσως ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 9

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 10

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Μαΐου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 1 (*)

1. Οδηγία 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση (ΕΕ L 250 της 19. 9. 1984, σ. 17).
2. Οδηγία 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος (ΕΕ L 372 της 31. 12. 1985, σ. 31).
3. Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, (ΕΕ L 42 της 12. 2. 1987, σ. 48), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/7/ΕΚ (ΕΕ L 101 της 1. 4. 1998, σ. 17).
4. Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων: άρθρα 10 έως 21 (ΕΕ L 298 της 17. 10. 1989, σ. 23, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/36/ΕΚ (ΕΕ L 202 της 30. 7. 1997, σ. 60).
5. Οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ L 158 της 23. 6. 1990, σ. 59).
6. Οδηγία 92/28/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1992, για τη διαφήμιση των φαρμάκων που προορίζονται για ανθρώπους (ΕΕ L 113 της 30. 4. 1992, σ. 13).
7. Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21. 4. 1993, σ. 29).
8. Οδηγία 94/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1994, περί της προστασίας των αγοραστών ως προς ορισμένες πλευρές των συμβάσεων που αφορούν την απόκτηση δικαιώματος χρήσης ακινήτων υπό καθεστώς χρονομεριστικής μίσθωσης (ΕΕ L 280 της 29. 10. 1994, σ. 83).
9. Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (ΕΕ L 144 της 4. 6. 1997, σ. 19).

(*) Οι οδηγίες αριθ. 1, 6, 7 και 9 περιέχουν ειδικές διατάξεις για τις αγωγές παραλείψεως